

اسکی، شباهت و تفاوت

شهریار بیگی

www.beygi.net

هنگامی که نمایندگان بهترین مربیان اسکی کشورهای گوناگون دنیا هر چهار سال یک بار در اینتراسکی حضور به هم می‌رسانند شباهت‌ها و تفاوت‌های بسیاری را می‌توان دید. این کنگره مهم به مربیان اسکی کشورهای مختلف دنیا امکان می‌دهد که در کنار یکدیگر در طول یک هفته چگونگی روش‌های اسکی و تدریس خویش را در این رشته به نمایش و تبادل نظر با یکدیگر بگذارند. به ویژه در این سال‌ها که روش کاروینگ پا به میان گذاشته است اهمیت اینتراسکی را در سه دوره گذشته از دورهای پیشین خود مهم‌تر کرده است. چرا که با تبادل نظر پیرامون روش‌های به روز شده کاروینگ هیئت‌های شرکت‌کننده این تازگی‌ها را به کشورهای خویش برده و تمامی اسکی‌بازان کشور خویش را از این تازگی‌های اسکی باخبر می‌سازند. برای هر یک از این هیئت‌ها و تیم‌های ملی مربیان اسکی آن کشورها این امکان بوجود می‌آید که اسکی‌خویش را به نمایش بگذارند و از اسکی‌دیگران یاد بگیرند. از همدیگر روش‌های گوناگون را بیاموزند و در کشورهای خویش این آموخته‌های علمی و عملی شده به روز را به اطلاع مربیان کشور خویش برسانند.

اما در آخرین اینتراسکی که در سال دو هزار یازده میلادی در سنت آنتون آلبرگ اتریش تشکیل شد چه گذشت و این شباهت و تفاوت‌ها در اسکی چه بود و چگونه مورد توجه اعضا شرکت‌کننده قرار گرفت چه تازه بود که باید به آن توجه کنیم. چه تفاوت‌هایی تا آن روز به روز شده است که باید در روش اسکی خود به آن توجه کنیم. در گذشته قبل از به وجود آمدن و معرفی شدن روش کاروینگ به دنیا این تفاوت بیشتر از شباهت بود که در میان مربیان اسکی کشورهای مختلف دنیا به خوبی دیده می‌شد. پیشتر روش اسکی با سبک شدن‌های رو به بالا قوی صورت می‌گرفت که هر کشور به شیوه خود به این مهم دست می‌یافت. روش تدریس قدیمی و پایه‌ای اسکی از اسکی هشت آغاز تا اسکی موازی به نمایش در می‌آمد. بحث‌ها بیشتر پیرامون مشکلات این روش تدریس و چگونگی واکنش شاگردان اسکی در کشورهای مختلف دنیا بود. اما در آخرین اینتراسکی صحبت بر حول محور شباهت بود. روش اسکی کشورهای مختلف دنیا بسیار شبیه به یکدیگر شده بود. در این اینتراسکی بیشتر شباهت‌ها بود که جلب نظر می‌کرد تا تفاوت‌ها. این مهم به واسطه وجود وسایل اسکی کاروینگ و امکانات منحصر به فرد آن به اسکی باز است که این شباهت و هماهنگی را به وجود آورده بود.

در یک نگاه بهترین اسکی بازان کنگره به یک روش اسکی می کردند. اسکی کاروینگ به زبانی دیگر روش اسکی را ساده و در همه جای دنیا به یکدیگر شبیه کرده است. دیگر به مانند دهه شصت و هفتاد میلادی نمی توان از روشی خاص در کشوری خاص نام برد. بلکه روش اسکی یا درست و به روز است یا این که قدیمی و از یاد رفته است.

اما این روش چه روشی بود و چگونه به انجام می رسید که در زیر در حد حوصله مقاله به توضیح پیرامون این روش نوین و به روز شده صحبت به میان می آوریم. نخست چگونگی ایستادن بر روی اسکی به شیوه موازی با پاهای باز به عرض باسن است. تمامی عضلات بدن باید در حالت منبسط و راحت قرار گیرد. به زبانی دیگر وزن بدن و فشار ناشی از حرکت اسکی ها باید بر روی اسکلت بدن حمل شود تا بر روی عضلات منقبض شده اسکی باز دست ها و بازوان در جلو و پاها در زیر باسن قرار می گیرد. اسکی دره یا اسکی خارجی به عنوان اسکی تعادل مورد استفاده قرار می گیرد و اسکی کوه یا اسکی داخلی به عنوان اسکی هدایت مورد استفاده قرار می گیرد. به عبارتی دیگر اسکی خارجی یا دره تنها برای حفظ تعادل مورد استفاده قرار می گیرد نه برای هدایت اسکی ها و اسکی داخلی یا اسکی کوه برای هدایت اسکی ها مورد توجه قرار می گیرند. اسکی خارجی دره به دنبال اسکی کوه تعبیر لبه و مسیر می دهد. در پیچ ریز و بوس و شیب های زیاد تنها به اندازه ضرورت اسکی در حالت سرنده قرار می گیرد که سرعت اسکی باز را کم کند و گرنه روش اسکی برنده مورد توجه قرار

می گیرد. سبک کردن رو به بالا یعنی حرکت بالا و پایین شدن در هنگام آغاز پیچ برای سبک کردن دیگر مورد استفاده قرار نمی گیرد. چرا که ضرورتی برای این بالا و پایین شدن وجود ندارد. بالا و پایین شدن این گونه در هنگامی مورد استفاده قرار می گرفت که اسکی کاروینگ وجود نداشت و اسکی ها بسیار بلند و قدیمی بودند. برای این که این اسکی های بلند را بتوان تغییر مسیر داد نیاز به سبک کردن رو به بالا و چرخاندن اسکی محسوس بود. همان طور که پیش تر به آن اشاره کردم شباهت ها به قدری شده است که در اینتراسکی کمتر به چشم می خورد اما تفاوت های نامحسوسی دیده می شد برای مثال مربیان اسکی اتریش بیشتر به پایین تنه، ران ها و بالا تنه، شانه ها زاویه می دادند. اما مربیان اسکی فرانسه کمتر و با عضلات منبسط و آزاد تری اسکی می کردند. اما روش اسکی کاروینگ در همه کشورها به صورت پایه بسیار نزدیک به یکدیگر بود که همانا روش درست اسکی به روش کاروینگ بود. اما آیا در این کنگره تفاوت هم دیده می شد که باید بگوییم بلی اما نه در روش اسکی کردن بلکه در روش تدریس اسکی تفاوت هایی دیده می شد. همان گونه که پیشتر گفتیم هدف استفاده موثر از اسکی کاروینگ با روش کاروینگ یا هدایت برنده اسکی ها بود اما راه و روش های رسیدن به آن متفاوت بود. تفاوت دیگر تفاوت های فرهنگی در تدریس بود. چگونه با مردم مواجه می شویم و روش نوین اسکی را به مردم بیاموزیم که مردم راحت تر و مفرح تر بیاموزند. این به این معنی است که یک شاگرد اسکی به علت تفاوت های شخصیتی و فرهنگی شاید بتواند با روش اسکی کشور دیگری در اختلاف با روش تدریس اسکی در کشورش هماهنگ شود و اسکی را بهتر بیاموزد